

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυντής Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Χαρολάου Τρικούπη 22α.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἐτησίᾳ προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 12

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 12

Ἐξάμηνος φρ. 6

Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται 1 δραχμῆς.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταί,
ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξεν, ὅπως ἀνανεώσωσιν αὐ-
τὴν ἀποστέλλοντες τὸ ἀντίμιμον πρὸς τὴν Διεύ-
θυνσιν διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἵνα μὴ δια-
κοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

Τὸ Ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτούτον τῆς Βιέννης ἀπὸ
πολλοῦ ἐνεργεῖ ἐν Ἑφέσῳ ἀνασκαφάς.

Μέχρι τοῦδε ἀνεσκαφῇ δλόκληρὸς ἡ Ῥωμαϊκὴ ἀγορὰ
τῆς ἀρχαίας πολέως, τὸ θέατρον καὶ λιθόστρωτος ὁδὸς
ἀγούσα πρὸς τὴν θάλασσαν, τὸ μέγα πρόστοον καὶ τρεῖς
πύλαι ἐξ ὧν ἡ μία χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 4ου π. Χ.
ἔτους.

Τὸ Ἰνστιτούτον ἐφρόντισε νὰ μετακομίσῃ ἤδη εἰς
Βιέννην πλεῖστα ἀγάλματα, ὡς καὶ τὰ ἀνάγλυφα τῆς
ἐποχῆς τοῦ Ἀντωνίου, ἅτινα εὐρέθησαν ἐντατοιχισμένα
εἰς τοῖχον νεωτέρας κατασκευῆς. Ὁ τοίχος οὗτος ἦτο
ἐκτισμένος κατὰ μῆκος τῆς κλίμακος ἥτις ἀνηγέρθη
πρὸς τιμὴν τοῦ Κέλσου Πολεμικανοῦ ταφέντος ἐν
Ἑφέσῳ καὶ χρηματίσαντος ὑπάτου κατὰ τὸ ἔτος 92
μ.Χ. καὶ ἀνυπάτου τῆς Ἀσίας κατὰ τὰ ἔτη 106—
107 μ.Χ.

Ὅμοιως μετὰ τινα ἔτη ἀπετέθη εἰς τὴν μεταξὺ τῆς
Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς βιβλιοθήκης τοῦ Οὐλπιανοῦ
Φόρου κοχλιοειδῆ στήλην ἡ τέφρα τοῦ Τραϊανοῦ.

Ἐπίσης ἀνευρέθη καὶ τὸ ἀγαλμα τοῦ Κέλσου ἀκέ-
φαλον ὅμως καὶ μὲ θεθραυσμένον τὸν δεξιὸν βραχίονα.
Τὸ ἀγαλμα τοῦτο, κολλοσιαιῶν διαστάσεων, παριστᾷ
τὸν Κέλσων μὲ πώγωνα μακρὸν φέροντα ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς στέφανον δάφνης καὶ κρατοῦντα διὰ τῆς ἀριστερᾶς
τὴν λαβὴν τῆς τεραστίας σπάθης του.

Τὸ στήθος του καλύπτεται ὑπὸ θώρακος φέροντος
διαφόρους ἀναγλύφους παραστάσεις.

Τὰ ἀνευρεθέντα ἀνάγλυφα παριστοῦν τὰς νίκας τοῦ
Μάρκου Αὐρηλίου κατὰ τῶν Πάρθων περὶ τὸ ἔτος 164
μ.Χ. Ἀλλὰ ἐξ αὐτῶν παριστοῦν τὸν Αὐτοκράτορα μετὰ
τοῦ Δουκίου Βέρου καὶ τοῦ Κομμόδου, ὅταν ἦτο οὗτος
παῖς ἔτι. Ἀλλὰ παριστοῦν δύο μάχας καὶ μ' ἑν θυσίαν,
τὸν Εὐφράτην, ἐν τῇ μέσῃ γυναικείῳ μορφῇ ἐν συμ-
βολίζουσιν τὰς Ἀσιατικὰς πόλεις τὰς ἀλωθείσας παρὰ
τῶν Ῥωμαίων.

Τὰ σπουδαιότερα ὅμως ἐξ ὧν εἶνε τὰ ἀπεικονί-
ζοντα δύο συμβολικὰς παραστάσεις, μοναδικὰς εἰς τὸ
εἶδος των, τὰς ὁποίας μελετᾷ ἤδη ὁ Τζακωμο Μπόνι,
ὅστις φρονεῖ ὅτι ἐξ αὐτῶν θὰ εὐρεθῇ ἡ ἐξηγητικὴ τῶν
σπουδαιότερων ἀναγλύφων τοῦ Φόρου τῆς Ῥώμης.

Ἐν ἐκ τῶν ἀναγλύφων αὐτῶν παριστᾷ τὴν Σεμέ-
λην ὡς Ἀρτέμιδα ἀρματοδρομοῦσαν ἐπὶ ἄρματος συρο-
μένου, ὡς συνήθως παρίσταται, ὑπὸ ἐξευγμένων ἐλά-
φων. Ἡ θεὰ τῆς Σελήνης φέρει τὸν ἐξωσμένον χιτῶνα,
τὸν ἀνεμίζόμενον μανδύαν καὶ τὴν φαρέτραν τῆς.

Προηγείται αὐτῆς ὁ Ἑσπερος, φέρων ἀπλὴν βασι-
λικὴν γλαυμίδα, καὶ αἱ ἑλαιοὶ ὁρμῶν πρὸς τὴν πεπλο-
φόρον νύκτα, τρέχοντες ἐπὶ τῆς ἐκπύσεως τοῦ πόντου
ὅπου ἡ θάλασσα παριστωμένη ὡς θεὰ μὲ κυματίζουσαν
κόμην, κεκαλυμμένη ὑπὸ πολυπτύχου μανδύου καὶ
κρατοῦσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἐν πηδάλιον, ἐρείδεται ἐπὶ
θαλασσίου τέρατος μὲ περιστραμμένην εἰς κύκλους
τὴν εὐράν. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο ἔχει μῆκος τριῶν
περίπου μέτρων καὶ ὕψος δύο.

Τὸ ἕτερον τῶν ἀναγλύφων κατὰ τι μεγαλειότερον,
παριστᾷ τὸν Αὐτοκράτορα ἐπὶ ἄρματος τεθρίπτου κε-
καλυμμένον ὑπὸ θώρακος μὲ γρύπας καὶ χροσσοῦς.
Ἐνώπιόν του ἵσταται μία Νίκη, κρατοῦσα τὰς ἡνίας.
Τοῦ τεθρίπτου προηγείται μερὴ συμβολίζουσα τὴν
Ῥώμην ἴσως ἢ τὴν Ἀρετὴν. Ὅπισθεν αὐτῆς ἔρχεται ὁ
Ἥλιος μὲ στέφανον ἀκτίνων, ὁ ὁποῖος φαίνεται παρα-
χωρήσας τὸ ἄρμα του εἰς τὸν Αὐτοκράτορα. Ὑπὸ τοῦς
ἵππους κείται ἡ θεὰ Τύχη μὲ στάχεις καὶ ἀνήη καὶ
ὀπώρας.

Χαρακτηριστικὸν τῶν ἀναγλύφων τούτων εἶνε ὅτι
πάντα ἦσαν ἐστραμμένα οὕτως, ὥστε αἱ ἐπ' αὐτῶν παρα-
στάσεις νὰ φαίνωνται κατευθυνόμεναι εἰς τὴν Ῥώμην
ἢ ἀπενίζουσαι πρὸς τὸν λόφον τοῦ Καπιτωλίου ἐν ἀνα-
μονῇ τοῦ ἡριάνθου, τὸν ὁποῖον θὰ προητοίμαζεν ὁ δῆ-
μος τῆς Ῥώμης ἅμα τῇ ἀφίξει των.

*

Αἱ ἐν Τολεσίῳ τῆς Κρήτης ἐνεργούμεναι ὑπὸ τοῦ
ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Χατζηδάκι ἀνασκαφαὶ εἰς
παλαιοκρητικὴν ἑπαυλιν τῶν Μηνωικῶν χρόνων. Ἐφε-
ραν εἰς φῶς εὐρήματα πολλῆς ἀξίας. Ἰδιαιτέρως ἐξαι-
ρεται ὡς ἀξία προσοχῆς ἡ αἰθουσα τῆς ὑποδοχῆς καὶ ὁ
λουτράν, πολλῆς ὁμοιότητος γενικῶς πρὸς τὰ τοῦ Βα-
σιλικοῦ Ἀνακτόρου τῆς γειτονικῆς Κνωσσοῦ, καὶ ἄλλα
τινὰ ὀρειχάλλια καὶ πηλινὰ εὐρήματα.

*

Αἱ διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν Προπυλαίων τοῦ Παρ-
θενῶνος ἐργασίαι διεκόπησαν, θὰ ἐπαναληφθοῦν δὲ ὅταν
εὐρεθῇ εἰς θέσιν τὸ ἀρχαιολογικὸν συμβούλιον νὰ ἀπο-
φασίσῃ περὶ τῆς ἐπαναλήψεως του.

— Προσερχῶς πλὴν τῶν ἀνασκαφῶν τῶν γενομέ-
νων εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν θὰ διενερ-
γηθῶσι τοιαῦται καὶ εἰς τὸν πλησίον χώρον ὅπου τὸ
ἀρχαῖον Βουλευτήριον.

*

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρμοστοῦ τῆς Κῦ-
πρου Ἐπιτροπεία τοῦ Μουσείου ἔδωκε τὴν συγκατά-
θεσιν τῆς εἰς τὸν ἐπίτροπον τῆς Βασ. Ἀκαδημίας
τοῦ Βερολίνου, ὅπου ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς εἰς θέσιν
Ῥαντίδι. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο ἁμέσως.

Περὶ τῆς τοποθεσίας ταύτης ὑπάρχουσι δύο ἀρχαιο-
λογικαὶ θεωρίαι, καθ' ἃς αὕτη εἶνε ἐκείνῃ ὅπου ἔκειτο
τὸ ἱερὸν τῆς Ἀστάρτης-Ἀφροδίτης ἢ ὅτι πρόκειται
περὶ συνεικισμοῦ προϊστορικῶν χρόνων, ἐκ τῶν ἀνα-
σκαφῶν τοῦ ὁποῖου θὰ διαχυθῇ πολὺ φῶς ἐπὶ τῶν
περὶ τοῦ Αἰγαίου πολιτισμοῦ γνώσεων.